

mit Motiv til, at jeg ikke, saaledes som jeg oprindeligt havde til Hensigt, paa dette Punkt har stillet Vindringsforslag til Flertallets Forslag. Dertil kommer selvfølgelig yderligere, at Toldloven for at naae sin endelige Skikkelse udtvilsomt endnu har en lang Vej at gennemløbe, og navnlig at Kompensationspørgsmaalet, som det allerede fra flere Sider er fremhævet, udtvilsomt bliver det, hvorom Uenigheden i Hovedsagen vil koncentrere sig. Hvis det lykkes at opnaa Enighed om dette Hovedpørgsmaal, tror jeg, at det vil blive forhødsvis let at blive enige om de Love, gennem hvilke den forøgede Indtægt, som man behøver, skal indvindes. — Dette er de Bemærkninger, hvortil jeg for Øieblikket skal indstrænke mig. Jeg beholder mig selv senere, naar de forskellige Mindretal og den høitærende Minister har havt Ordet, mulig at komme tilbage til disses Standpunkter.

Thorup: Som det vil ses af Betænkningen, er jeg i det væsentlige enig med Flertallet, navnlig i Hovedprinciperne, og særlig deri, at det vigtigste Princip for en Revision af Toldloven er, at man søger at ophjælpe vor Handel og Industri. Jeg tror, at det maa være vor Hovedopgave ved en Toldrevision, og deri er jeg forsaavidt enig med Flertallet. Hvad Beskyttelsen angaar, slutter jeg mig ogsaa i det væsentlige til Flertallet. Med Hensyn til det finansielle Spørgsmaal derimod staar jeg maaske ikke ganske paa samme Standpunkt. Uagtet jeg maa erkjende, at man godt kan gaa til en Nedsættelse af de nuværende Indtægter af Told- og Skibsafgifterne og nedsætte Toldafgiften med et Beløb, der svarer til Krigsskatten, kan jeg paa den anden Side ikke negte, at, naar vi kunne faae en Toldlov gennemført, der kunde hjælpe paa vor Handel og Industri, saa kan jeg ogsaa gaa ind paa en mindre Nedsættelse af de nuværende Indtægter. Det, som nærmest stiller mig fra Flertallet, er, at jeg anser det for uhenfigtsmæssigt og mindre rigtigt at gennemføre en Ølbefatning, og da navnlig paa den Maade, hvorpaa Landstinget har foreslaaet, at den skal gennemføres. Naar jeg nu ikke finder det rigtigt at gennemføre den Ølbefatning, hvorved Flertallet tror at kunne vinde cirka 1½ Million, er det en Selvfølge, at, naar jeg ikke skal gaa for langt ned med Hensyn til Nedsættelser, kan jeg ikke gaa saa vidt i Nedsættelser paa de forskellige Artikler, som Flertallet har foreslaaet. Det har haft til Følge, at jeg har overveiet, hvilke Artikler jeg troede der mindst hvilede paa den mindre bemidlede Del af

Befolkningen, og jeg har da ment, at det navnlig gjaldt om f. Ex. The, Cichorie, Anchiobis, Galanterivarer og de Positioner, der staa i Forbindelse dermed, eller med andre Ord de Artikler, som man nærmest kan betragte som Nipsgjenstande. Jeg betragter en hel Del af disse Artikler som Overflødighedsartikler, navnlig de sidste, og med Hensyn til The maa jeg udtale, at jeg ikke tror, at det er en Artikel, der i noget stort Maal nydes af den arbejdende Klasse, navnlig ikke af den Del deraf, som ernærer sig ved legemligt Arbejde. Det forekommer mig, at dette kan ses af Indførelsmængden. Det viser sig, at The er en Artikel, hvis Indførelse ikke stiger i nogen hynderlig Grad, hvorimod Indførelsen af andre Artikler, som Kaffe, stiger meget rask. For nu ikke at komme for dybt ned med Hensyn til det finansielle Beløb har jeg derfor troet, at det vil være rigtigt at holde paa Theolden. Men det væsentligste Punkt er, at jeg har fundet det rigtigt at beholde en Told af 2 Ore paa Petroleum. Det er den Stilling, som Folkethinget hidtil bestandig har indtaget. Naar jeg her siger Folkethinget, tænker jeg paa de Forslag, der ere bleve vedtagne her i Thinget, og paa de Udvalgsbetænkninger, der ere fremkomne fra Flertallet her i Thinget. Jeg kan ikke se rettere, end at Petroleum er en Artikel, som, om dens Forbrug just ikke fuldstændig retter sig efter Velhavenheden og Evnen, dog i større Grad forbruges efter Evnen end andre Artikler, f. Ex. Kaffe, og det forekommer mig, at, naar man skal gaa den Vej at lægge Noget paa den almindelige Befolkning, altsaa paa Forbrugs-gjenstande, navnlig paa Brændevin, som jeg tilføjer, er det, om ikke det eneste Rigtige, saa dog hensigtsmæssigt og billigt, ikke at beholde Tolden paa en Artikel som Kaffe, som ogsaa hviler paa den almindelige Befolkning. Hvad Brændevin angaar, da nydes det jo for Størstedelen af Mænd, medens Kaffe nydes meget baade af Kvinder og Mænd, og jeg kan ikke med min bedste Villie forstaa den Vngstelse, der er her i Thinget for at gaa ind paa en noget højere Beskatning af Brændevin, da vi her i Landet have den mindste Beskatning, man har noget Sted. Selv Lybssland med dets lavere Beskatning har dog en Afgift, der omtrent svarer til, hvad Regeringen og Landstinget have foreslaaet, og det maa erindres, at, naar man lægger 1 Ore paa en Pægl Brændevin, kan man faae et meget stort Beløb ind i Statskassen. Desfor man gaar ud fra at ville have den Beskatning, som var Forudsætningen for de nugældende Love